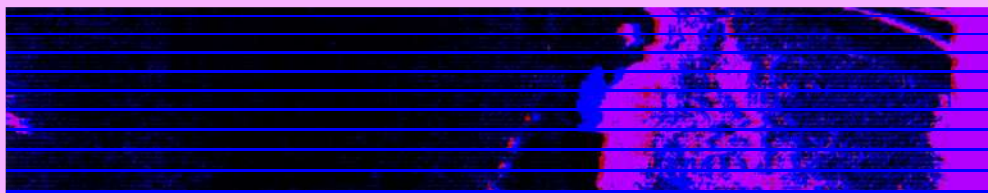
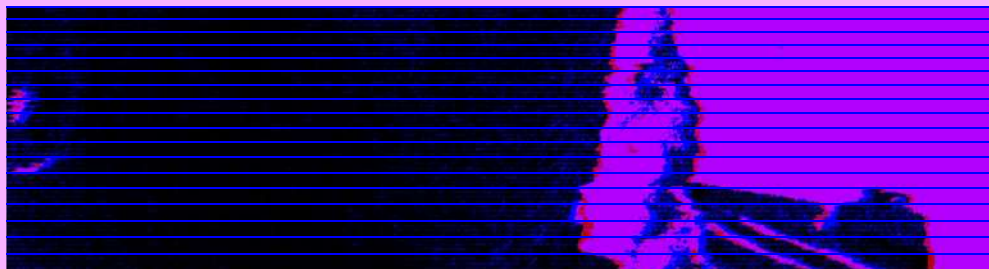
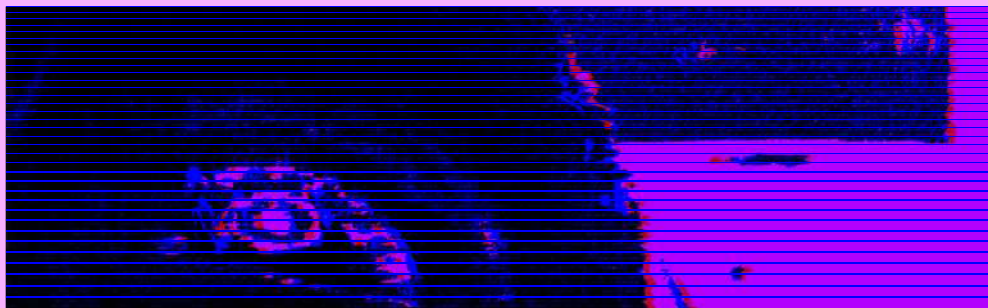

CRTA ZA BESKRAJ
VEČERI VIZUALNIH I
IZVEDBENIH DOGAĐANJA

ŠTO JE 56 UMJETNIKA
TVOJA CRKVA? 8 IZVEDBI
4 AUDIOVIZUALNE IZLOŽBE
8. — 16. 5. 4 PERFORMANSA
CRTA ZA 3 INSTALACIJE
BESKRAJ 2 STORYTELLINGA
CENTAR KNAP 2 KONCERTA

Pridružite nam se na petom, jubilarnom izdanju manifestacije Crta za beskraj - večeri vizualnih i izvedbenih događanja, produkcija Centra KNAP u suradnji s Umjetničkom organizacijom YELO, koja je tijekom posljednjih godina izrasla u jednu od prepoznatljivih platformi za suvremenu vizualnu i izvedbenu umjetnost u Zagrebu i šire.

Crta za beskraj okuplja različite umjetničke izraze i otvara prostor susreta umjetnika, publike i interdisciplinarnih praksi kroz izvedbu, instalaciju, zvuk, video, književnost i eksperimentalne formate. Manifestacija se održava od 8. do 16. svibnja 2026. godine u Centru KNAP u Zagrebu te tijekom devet dana okuplja 56 umjetnika kroz izvedbe, audiovizualne izložbe, performanse, storytelling programe, instalacije i koncerte.

Manifestacija nastaje u produkciji Centra KNAP i Umjetničke organizacije YELO, a kroz kontinuitet programa razvija prostor susreta suvremene izvedbene, vizualne i eksperimentalne umjetnosti te se profilira kao platforma za interdisciplinarnu umjetničke prakse i suradnje. Nadahnuta vizijom prerano preminulog multimedijalnog umjetnika, producenta i performerera Marijana Crtalića - Crte (1968. - 2020.), manifestacija nastavlja njegovu ideju povezivanja umjetnika različitih generacija, otvaranja novih kreativnih potencijala i pružanja prostora mladim autorima.

ŠTO JE TVOJA CRKVA?

*Tema je inspirirana radom
Marijana Crtalića - Crte
(1968. - 2020.), Crkva (2000.,
u suradnji s Goranom Devićem).*

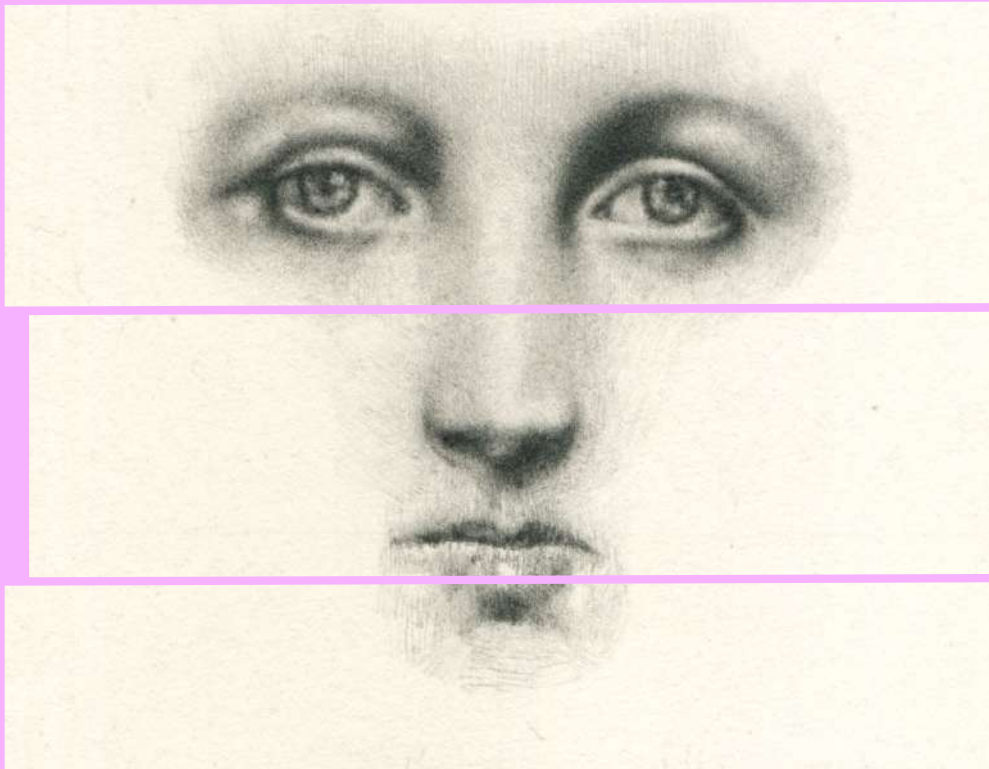
Ovogodišnje izdanje nosi temu „Što je tvoja crkva?“, inspiriranu radom Marijana Crtalića Crkva (2000., u suradnji s Goranom Devićem) – umjetnika čiji je rad obilježio prostor suvremene umjetničke scene kroz društveno angažirane i intimne umjetničke prakse. U vlastitom tekstu uz rad Crkva Crta piše kako crkvu ne doživljava nužno kao instituciju, nego kao kombinaciju okolnosti iz kojih izlazi pročišćeniji i rasterećeniji. Za njega je crkva prostor u kojem čovjek može biti predan vjeri u sebe ili u nešto što ga čini zadovoljnijim, a upravo ta misao postaje jedno od ključnih polazišta ovogodišnjeg izdanja manifestacije.

Manifestacija istražuje suvremene načine pripovijedanja i komunikacije kroz umjetnost, stvarajući prostor razmjene, suradnje i novih kreativnih iskustava.

Tema otvara pitanje što danas za pojedinca predstavlja prostor pripadanja, rituala, sigurnosti, zajedništva ili otpora. U vremenu kada različite ideologije, identiteti i sustavi vrijednosti često stvaraju podjele, ovogodišnji program usmjerava fokus na iskustvo, empatiju, prisutnost i zajedničko dijeljenje prostora umjetnosti, otvarajući prostor koji nije hijerarhijski ni dogmatski, već prostor susreta, razmjene i zajedništva.

Kroz interdisciplinarnu suradnju, međunarodna gostovanja umjetnika iz Poljske, Italije, Slovenije i Egipta te sudjelovanje mladih autora i studenata umjetničkih akademija, Crta za beskraj nastavlja razvijati prostor suvremenog umjetničkog dijaloga i otvorenog umjetničkog eksperimenta. Dio programa realizira se i u suradnji s Pričiginom te kroz izložbe Art Bubble programa. Manifestacija je pritom zamišljena kao prostor istraživanja, suradnje i umjetničke emancipacije.

Ovogodišnje izdanje uspostavlja suradnju i s Multimedijalnim kulturnim centrom (MKC) u Splitu, gdje će se 23. svibnja održati dio programa manifestacije, čime Crta za beskraj dodatno širi mrežu suradnji i povezuje suvremenu umjetničku scenu Zagreba i Splita.

I WOULD REALLY LIKE TO DANCE

U kontekstu povijesnih i suvremenih konstrukcija tijela, identiteta i duhovnosti, rad I Would Really Like to Dance umjetnika Glorie Frigerio i Eugenija Carlinija otvara prostor za kolektivno promišljanje osobne i kulturne ikonografije.

8.5. OD 17:00

**RADIONIKA ZA PUBLIKU
GALERIJA DOGAĐANJA**

GLORIA FRIGERIO, EUGENIO CARLINI

Refleksija o snazi slika i o odučavanju, poziv na stvaranje – kroz pogreške – novih mitologija. Kritički dijalog s onim što nazivamo umjetnom inteligencijom. „I would really like to dance” je privremeno stanište: mala studija koja se otvara prema vanjskom svijetu kako bi prikupila fragmente uznemirujućih slika i ponovno ih sastavila u obliku ikona. Intiman, suptilan, antispektakularan prostor, ispunjen šuštanjem grafita i mikro-plesovima. Ikone nastaju iz suvremenog stanja zasićenosti vizualnim podražajima i ponovno se oblikuju tehnikom plagiranja – baš kao što bi to činila algoritamska inteligencija. Publika ulazi *in medias res* i oskvrnjuje proces stvaranja; pogreška se javno izlaže i njezino se značenje preokreće. U toj akciji (gotovo ikonološkoj arheologiji) razotkriva se i „hakira” vizualna informacija koju smo utjelovili; nesavršenosti se posvećuju kao tragovi stvarnosti.

Gloria Frigerio (1989) djeluje na sjecištu izvedbenih i vizualnih umjetnosti, razvijajući proširene i participativne forme performansa u suradnji s umjetnicima različitih disciplina. Njezini radovi prikazivani su na međunarodnim festivalima i u institucijama diljem Europe.

Eugenio Carlini (1999) vizualni je umjetnik i dizajner koji djeluje u području ilustracije, scenografije i animacije. Obrazovao se na Scuola del Libro u Urbinu, Accademia Albertina u Torinu i Creative Hubu u Bologni, a surađivao je s brojnim umjetnicima i projektima te izlagao u Italiji i inozemstvu.

Umjetnici su se upoznali 2021. godine kroz projekt *Nascondere* u sklopu Triennale Teatro Milano, pod vodstvom Romea Castelluccija.

MARILYN IN THE WOMB OF ISHTAR

*Rad Petre Brnardić donosi futurističku,
poetsku viziju putovanja kroz vrtloge lucidnog
sanjanja dvaju mitskih ženskih arhetipova -
Ishtar i Marilyn.*

8.5. 19:00

VIDEO INSTALACIJA
FOAJE

PETRA BRNARDIĆ

Ishtar se pojavljuje kao snažna, hipersenzibilna figura, oblikovana kao latex dominatrix čiji se identiteti sudaraju i transformiraju u distopijskom arhipelagu žudnje. Njezino tijelo dezintegrira se kroz glitch frakture i ritualnu, pogansku energiju, otvarajući prostor dionizijskog ženskog principa između destrukcije i libida, bijesa i požude. Kao boginja perverzno seksualnog i razornog gnjeva, kreće se podzemljem, gdje tijelo postaje istodobno hram i oružje, odnosno prostor seksualne liturgije i emancipacije.

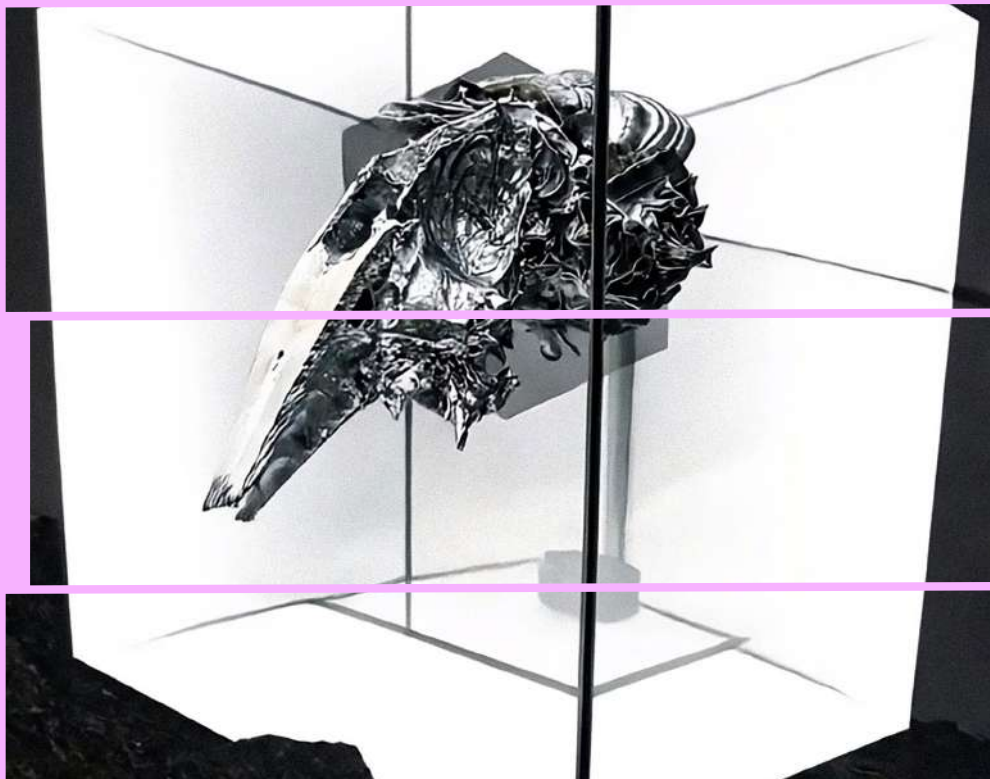
Nasuprot njoj, Marilyn je prikazana kao krhka i svjetlucava figura, univerzalna ikona senzualnosti i kolektivnog sjećanja, ali i žrtva, gotovo sakralna, postavljena u paralelu s figurom ženskog Krista. Između njih nastaje napetost koja spaja karnažno i eterično, bijes i ranjivost, stvarajući jedinstveni arhetip – zatvoren, cikličan i totalan, poput zmije koja grize vlastiti rep.

Petra Brnardić rođena je 1978. u Zagrebu. Godine 2004. diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U svom radu bavi se slikarstvom, crtežom, fotografijom, kolažem, glitch artom, GIF-ovima, animacijom, eksperimentalnim videom te ambijentalnim i multimedijским instalacijama. Također piše poeziju.

Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama te filmskim festivalima u zemlji i inozemstvu (BiH, Srbija, Slovenija, Palestina, Argentina, Poljska, Italija, UK, Portugal, Francuska, Švedska, Španjolska, SAD, Indija, Meksiko, Rusija, Nizozemska, Grčka, Njemačka, Trinidad i Tobago, Indonezija, Japan, Tajvan).

Njezini crteži uvršteni su u antologiju hrvatskog erotskog crteža „Eros i Pornos“. Objavila je zbirke poezije „Posjekotine“ (2006.) i „Crna mamba“ (2023.). Njezin rad predstavljen je u brojnim domaćim i međunarodnim publikacijama (Vijenac, Zarez, Riječi i Poezija, digitalni časopis „Gestalten“, časopis „A5“, *Self-As-Subject: The Multiple Exposure Project Zine*, *Stigmat VideoFocus Special Edition*, *Make8eLieve*, antologije „Eros i Pornos“ te *Il corpo solitario III i IV*).

Fotografije su joj uvrštene u četiri kolekcije Saatchi Art Gallery, a radovi „Butterfly Effect“ i „Black Siren“ dio su kolekcije Artemizia Foundation u Bisbeeju (SAD), uz djela autora poput Banksy, Andy Warhol, Pablo Picasso i Marina Abramović. Dobitnica je deset nagrada i priznanja za svoj rad te autorica više od dvadeset i pet kratkih eksperimentalnih filmova.

VOID LICK: NOCTURNAL PULSE OF THE GENESIS JUICE

Glazba: Senpvii

8.5. 19:00 INSTALACIJA
PODRUM

MARTINA MIHOLIĆ

Rad Martine Miholić smješten je u zamračeni, akustički prigušen prostor koji postaje polazište unutarnjeg rituala i stvaranja. Void Lick označava senzualni, gotovo oralni čin dodira praznine - kontakt s tamom i tišinom kao ishodištem kreativnog impulsa. Genesis Juice priziva stanje budnog sanjanja i simbolizira kreativnu supstancu koja se pojavljuje uranjanjem u noć i osluškivanjem njezina pulsa.

Prostor funkcionira kao sakralno-intimni generator - hram bez religije i doktrine - u kojem tijelo istražuje granice percepcije. Pojam void čita se kao odsutnost i iskop, dok lick postaje gesta očitavanja slojeva, poput dodira nečega zakopanog i nepoznatog.

Rad evocira stvaranje koje ne proizlazi iz svjetla, već iz dubine - iz skrivenog i potisnutog. Taj čin „lickanja praznine“ postaje čitanje nematerijalnih slojeva - akustičnih, somatskih i psiholoških - otvarajući prostor između odsutnosti i prisutnosti.

Martina Miholić diplomirala je na grafičkom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, 2004. godine, a 2011. magistrirala na Central Saint Martins College u Londonu. Godine 2006. postaje umjetnička ravnateljica Međunarodnog festivala studentskog kazališta i multimedije Test! kojeg vodi do 2010. Od iste do 2012. unutar udruge ULAZ u kolaboraciji s Veleposlanstvom RH u Londonu provodi projekt Export - Import.

Godine 2016. s Miom Orsag bila je kustosica 33. salona mladih. Voditeljica je galerija PM i Prsten u HDLU te je producentica brojnih manifestacija poput Salona mladih, Bijenala slikarstva i Zagrebačkog salona. Od 2021. Sudjelovala je na brojnim samostalnim i grupnim izložbama u zemlji i inozemstvu od kojih izdvajamo sudjelovanja na svjetskoj izložbi Expo 2025. Osaka te brojnim nacionalnim izložbama Trijenale hrvatskog kiparstva, ZAGrebački salon, Salon mladih. Dobitnica je nagrade 14. tijeñala hrvatskog kiparstva.

MISA ZA CRTU

Rad Tajči Čekada "Misa za Crtu" odvija se u prvom svjetskom digitalnom svetištu Gospe od Supa, koje za ovu priliku mijenja svoju funkciju i postaje direktan prostor obraćanja Crti.

8.5. 19:00

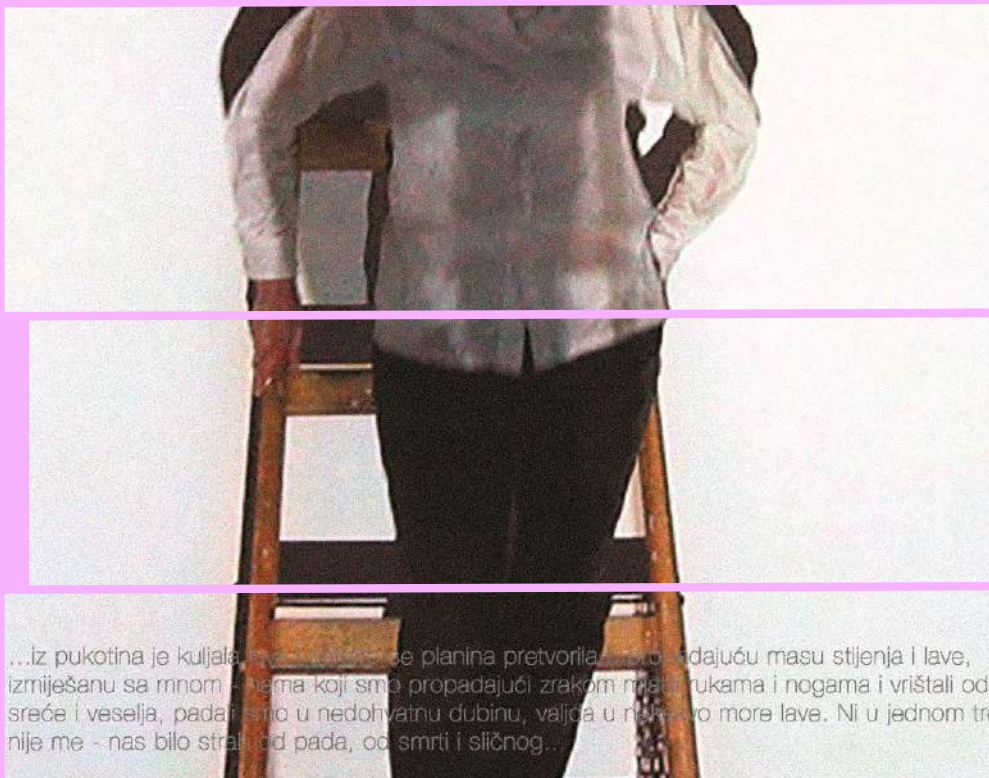
INSTALACIJA
IZA FOAJEA

TAJČI ČEKADA

Umjesto Gospi, a uz pomoć njezinih veza, poruke se upućuju njemu kroz misli, zazive, sjećanja i sve ostalo što iz nekog razloga treba proći. Rad polazi od ideje mise kao zajedničkog rituala, ali je seli u prostor interneta i vječno zabilježene kolektivne memorije koja se stalno nadopisuje. Ako postoji neka afterlife infrastruktura, ovo je jedan od načina da joj se priđe.

Tajči Čekada djeluje na sjecištu performansa, videa, kostimografije i eksperimentalne umjetnosti. Rođena i odrasla u Rijeci, svoj rad razvija unutar nezavisne umjetničke scene, kroz izvedbu istražujući odnos tijela, prostora i medija. Njezin rad često polazi od konkretnih situacija i projekata u kojima se bavi društvenim normama, identitetom, ritualima i odnosom prema okolišu. U svojim izvedbama koristi elemente apsurda i humora, često uključujući izravnu interakciju s publikom. Radovi joj funkcioniraju kao intervencije u javni i institucionalni prostor, kroz koje propituje sustave vjerovanja, svakodnevne navike i postojeće hijerarhije.

.. iz pukotina je kuljala sneg... valjanje se planina pretvorila u nepropadajuću masu stijena i lave, izmiješanu sa mnom - nema koji smo propadajući zrakom ruku i nogama i vrištali od sreće i veselja, padali smo u nedohvatnu dubinu, valjda u nekakvo more lave. Ni u jednom trenutku nije me - nas bilo strah od pada, od smrti i sličnog...

BESKONAČNI PAD

Rad Kate Mijatović, Beskonačni pad, audio je instalacija temeljena na snu koji je 2004. umjetnici donirao Marijan Crtalić, a koji je potom korišten u performansu Marijanov san i uvršten u Arhiv snova. San opisuje ekstatično iskustvo oslobađanja tijela iz okova materije i ega, stanje u kojem se identitet raslojava i prelazi iz tijela u tijelo, bez straha od pada ili smrti.

8.5. 19:00 AUDIO INSTALACIJA
UČIONICA 2

KATA MIJATOVIĆ

Zvučni sloj rada čine radio valovi sa zvijezda koje je NASA prevela u zvuk, stvarajući kozmičku akustiku koja prati tekst sna. Ti zvukovi funkcioniraju kao potvrda beskonačnog pada kao transvremenskog prostora u kojem je sve frekvencija, a vrijeme i materija gube svoju čvrstoću. Rad spaja intimno iskustvo sna s kozmičkom dimenzijom, otvarajući prostor između tijela, kolektivnog identiteta i univerzalne vibracije.

'Dosta davno sanjao sam kako sa skupinom praljuda trčim po stjenovitim planinama. Bili smo goli, veseli, dugokosi, dlakavi i činilo se da nisam jedinka u svom tijelu, već sam se na neki način selio iz tijela u tijelo. Uglavnom, trčanje i vrištanje nije umaralo moje-naša tijela, već je oslobađalo i rasterećivalo, kao i postepeno raspadanje stijena pod našim nogama. ...iz pukotina je kuljala lava i uskoro se planina pretvorila u propadajuću masu stijena i lave, izmiješanu sa mnom - nama koji smo propadajući zrakom mlatili rukama i nogama i vrištali od lude sreće i veselja. Padali smo u nedohvatnu dubinu, valjda u nekakvo more lave. Ni u jednom trenutku nije me - nas bilo strah od pada, od smrti i sličnog... U tom beskonačnom padu završio se i san.'

Kata Mijatović, vizualna umjetnica, rođena je 1956. u Branjini. Početak njezina umjetničkog djelovanja obilježen je radom u umjetničkoj grupi Močvara u Baranji (1988.-1991.). Studij slikarstva započela je 1991. na Accademia di Belle Arti u Firenci, a nastavila na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je diplomirala 1997., nakon čega kontinuirano izlaže.

Od 2005. do 2019. vodila je Galeriju AŽ u okviru UO Atelieri Žitnjak u Zagrebu, a od 2005. do 2010. sudjelovala je u organizaciji Baranjske umjetničke kolonije (BUK). Članica je umjetničke grupe PLEH od 2007. godine.

Realizirala je niz samostalnih izložbi i projekata te sudjelovala na brojnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Godine 2013. predstavljala je Hrvatsku na 55th Venice Biennale s projektom Između neba i zemlje, uz kustosa Branko Franceschi.

___LIĆ

Performans tetoviranja „___lić” pokušava izraziti sudbinu Marijana Crtalića, kod njega stopljenu do zadnje crte od „umjetnosti” i „života”.

8.5. 19:00 PERFORMANS
DVORIŠTE
SINIŠA LABROVIĆ FEAT ANA PAŠIĆ

Crta je osnovno izražajno sredstvo vizualnih umjetnosti, a crta je i znak na EKG-u kada se očitava srce koje je prestalo kucati. Crta je umro od srčanog udara. „____” se nastavlja s „lič”, postaje individualna i kao da ponovo (za)pulsira životom. Možda je to ona nada koju je Crta polagao u umjetnost u životu u smrti.

Siniša Labrović rođen je 12.02.1965. u Sinju. Već je neko vrijeme u Berlinu. Položio B1 razinu njemačkoga jezika, ali se ne usuđuje reći „Ich bin ein Berliner”.

Ana Pašić je, nakon stečene diplome prijediplomskog studija Novi mediji na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, nastavila i diplomski studij na istoj ustanovi. U svojim se radovima bavi pitanjima odgovornosti, pripadnosti, ekologije i materijalnosti u formi instalacija, videa i zvuka. Pretežito je zanimaju materijalne transformacije, odnosi čovjeka i njegove okoline te vrijednosti koje joj dodjeljuje. Uz studij se bavi tetoviranjem, koje osim kao formu kreativnog rada doživljava i kao terapijski proces ukrašavanja.

AFTER AΦTEP

AFTER AΦTEP nastala je iz potrebe da se progovori o temi o kojoj se još uvijek premalo govori, a to je muško mentalno zdravlje.

8.5. 19:45

IZVEDBA
VELIKA SCENA

TANASIJE ČAKIĆ

Predstava istražuje što dolazi nakon šutnje, nakon traume i nakon unutarnjih lomova, u atmosferi nalik afterpartyju, mjestu gdje se otvaraju potisnute teme i sjećanja. Naglasak je na autentičnom i jednostavnom pristupu, bez senzacionalizma, s ciljem otvaranja prostora za empatiju i razgovor. U predstavi se dotiče i tema suicida, pa je to istaknuto kao osjetljiv sadržaj. Dodatno, sam autor navodi da želi publici ponuditi nadu i motivaciju, a ne još jednu tragediju. Lik u predstavi nalazi se u trenutku prijeloma: hoće li puknuti pod teretom svega potisnutog ili će otpustiti teret i krenuti dalje.

Tanasije Ćakić je autor i producent iz Beograda koji djeluje kroz izvedbene i produkcijske formate, razvijajući projekte između kazališta, događanja i suvremenih izvedbenih praksi. Tanasije Ćakić diplomirao je glumu na Akademiji umetnosti u Beogradu. Njegov umjetnički rad karakterizira potraga za autentičnim scenskim izrazom kroz istraživanje mentalnog zdravlja, queer identiteta i fenomena urbane svakodnevice. U autorskom projektu AFTER AØTEP (Teatar Vuk), Tanasije ponire u temu muškog mentalnog zdravlja kroz pristup predstavi iz različitih funkcija: autora teksta, redatelja, kompozitora i glumca, s ciljem koherentne komunikacije unutarnjeg stanja glavnog junaka.

Kao svestran autor, potpisuje režije predstava Zločin na kozjem otoku, Monstrum (postdramski projekt inspiriran Lady Gaga) te Bračna igra. Široj publici poznat je po ulogama u međunarodnim TV produkcijama The Ark i The Librarians: The Next Chapter, kao i po glavnoj ulozi u kratkom filmu Veliki Petak, višestruko nagrađivanom na festivalima fantastike. Uz glumački i redateljski rad, aktivan je kao casting direktor i dramski pedagog, neprestano eksperimentirajući s različitim formatima, od pisanja scenarija do inovativnih scenskih rješenja koja precizno komuniciraju suvremene društvene teme.

PREDSTAVLJANJE MLADIH UMJETNIKA

*Karol Szymanowski Academy of Music,
Katowice, Poljska
Muzička akademija u Zagrebu (MUZA)
Umjetnička akademija u Splitu (UMAS)*

*Razgovor s mentorima: Sandra Sterle, Ana
Mušćet, Katarina Krpan i Žak Valenta*

12.5. 19:00 RAZGOVOR
DVORIŠTE

CAN WE?

Can we? nastaje iz potrebe za otporom stvarnosti u kojoj odnosi postaju pojednostavljeni, a emocije gube dubinu. Umjesto kontrole i zatvorenih formi, rad bira otvorenost, prihvaćanje iskustva koje nije sigurno ni predvidivo.

12.5. 20:00

IZVEDBA
VELIKA SCENA

ALICJA WEISSKOPF

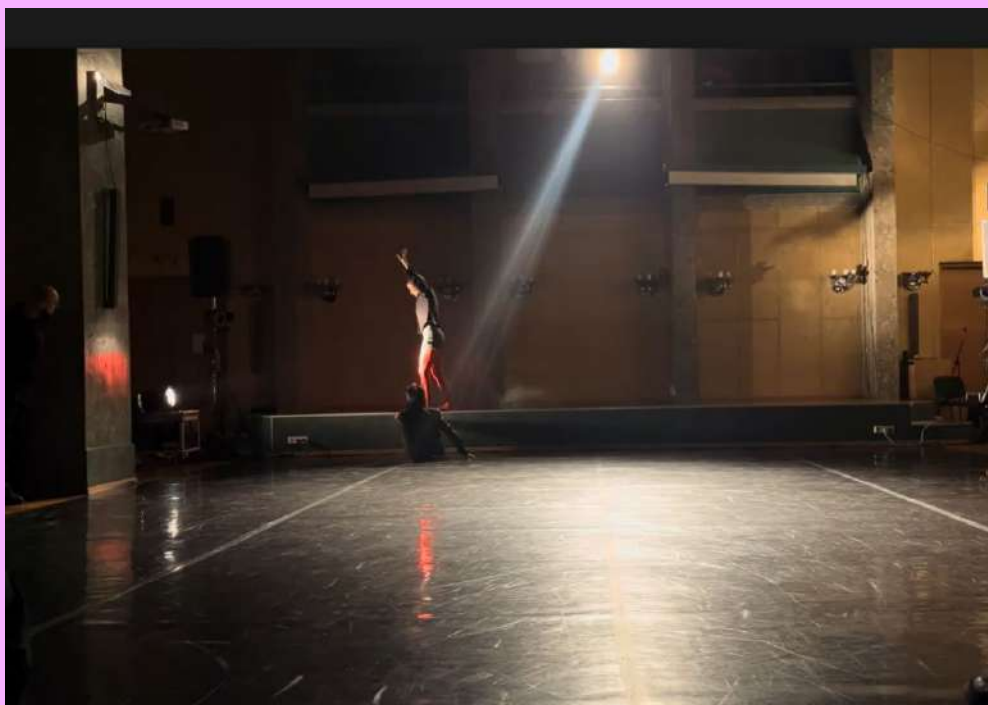

Polazište rada je napetost između intuicije i razuma, impulsa i kontrole, koji se kroz pokret sudaraju, nadopunjuju i transformiraju. Iz njihove interakcije nastaje proces: od nesigurnosti i znatiželje, preko pokušaja razumijevanja, do trenutaka bliskosti i međusobnog utjecaja. Predstava istražuje hrabrost da budemo viđeni i da uđemo u odnos koji nas mijenja. Upravo u toj ranjivosti otvara se prostor za nova iskustva, emocije i načine postojanja.

Projekt nastaje u okviru Muzičke akademije Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice, pod vodstvom prodekana Jacka Łumińskiego, u suradnji s organizacijom Trafik i uz mentorsku podršku Žaka Valente.

Izvođači: Matylda Stolarczyk, Haicheng Zhang

Alicja Weisskopf je koreografkinja i umjetnica koja djeluje u području suvremenog plesa i plesnog kazališta. U svom radu istražuje odnos tijela, prostora i međuljudskih odnosa kroz site-specific pristupe i rad s publikom.

YOU LIKE IT A LOT

You like it a lot je izvedba koja razotkriva kreativni proces kao niz složenih odluka i unutarnjih konflikata.

8.5. 20:30 IZVEDBA
CENTAR KNAP
ANTONINA M. DABROWSKA

Riječ je o plesnoj kompoziciji smještenoj u svijet (naizgled) beskonačnih mogućnosti, koja postavlja pitanje postoji li ta beskonačnost uopće.

Publika promatra protagonistkinju tijekom probe, dok koristi druge kao svoje ogledalo, reflektirajući humorni aspekt vlastitih unutarnjih disonanci. Rad se pozicionira unutar fizičkog kazališta i njegove osobne interpretacije, ostavljajući gledatelju pitanje: sviđa li mi se (zaista)?

Projekt nastaje u okviru Muzičke akademije Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice, pod vodstvom prodekana Jacka Łumińskiego, u suradnji s organizacijom Trafik i uz mentorsku podršku Žaka Valente.

Koncept i izvedba: Antonina M. Dąbrowska

Umjetnički nadzor: Brian Michaels

Antonina M. Dąbrowska je umjetnica i izvođačica koja djeluje u području suvremenog plesa i fizičkog kazališta. Njezin rad istražuje kreativne procese, odluke i unutarnje napetosti unutar izvedbenog čina.

NOBODY FROM NOWHERE

Nobody from Nowhere prati tri osobe u potrazi za istinom o sebi u suvremenom svijetu. Iako ih povezuje zajednički cilj, svatko mu pristupa na drugačiji način.

12.5. 21:00

IZVEDBA
VELIKA SCENA

OSKAR KUSIOŁEK

Rad istražuje trenutak u kojem povjerenje u druge postaje ključno – izvođači moraju naučiti surađivati, oslanjati se jedni na druge i graditi međusobnu podršku.

“Ništa” simbolizira pojedinca koji sam po sebi nema društvenu težinu, ali kroz odnos i suradnju s drugima otkriva vlastiti identitet.

Koreografija: Oskar Kusiołek

Izvođači: Amelia Starzyńska, Nicola Gremplica, Oskar Kusiołek

Glazba:

Mario Batkovic - *Restrictus*

Anna Caragnano & Donato Dozzy - *Parola (Rework)*

Roger Goula - *Looking Back to Self Awareness*

Oskar Kusiołek (Katowice, 2001) plesni je umjetnik i koreograf. Diplomirao je i magistrirao na Muzičkoj akademiji Karol Szymanowski u Katowicama, smjer plesno kazalište. Autor je više koreografskih radova, uključujući *Nobody from Nowhere*, koji je nagrađivan na međunarodnim festivalima i natjecanjima (Tarnów, Kielce, Varšava). Aktivno djeluje i kao pedagog suvremenog plesa.

THEY HAVE COUNTED ALL MY BONES

They Have Counted All My Bones je spor, utjelovljen proces u kojem se slika, pokret i zvuk međusobno prožimaju, stvarajući prostor intenzivne koncentracije.

8.5. 22:30

IZVEDBA
CENTAR KNAP

KORNÉLIA CIEJKA

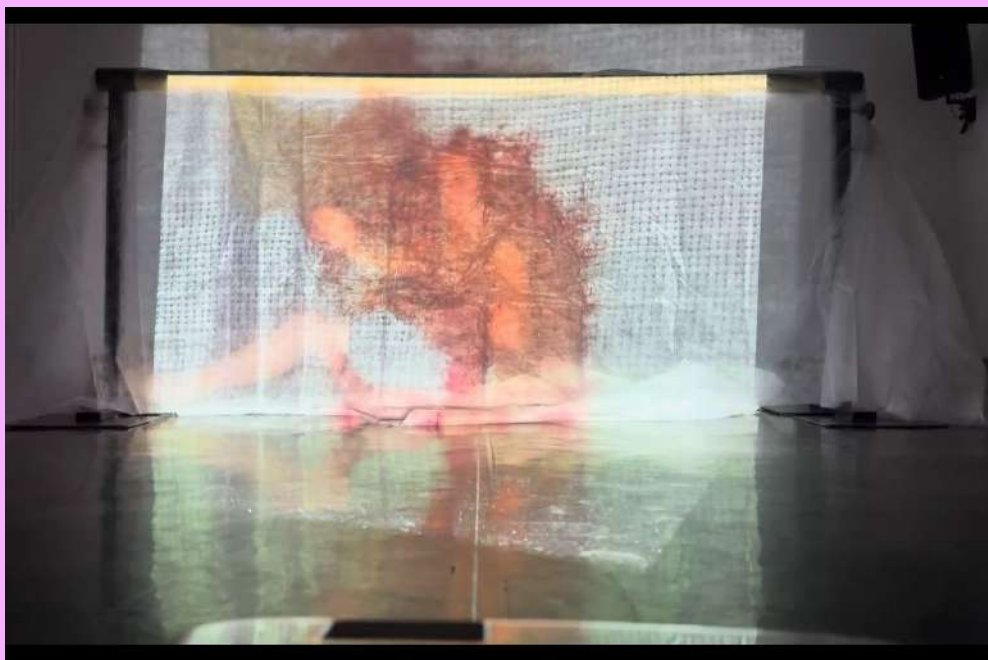
Rad proizlazi iz osobnog iskustva te ritualnih i vizualnih referenci povezanih s pranjem nogu na Veliki četvrtak, Vazmenim trodnevljem, Torinskim platnom i euharistijskim čudom u Sokółki.

Tijelo, postupno prekriveno materijom, nestaje i ponovno se pojavljuje između težine i lakoće, prisutnosti i traga. Vidljivo se isprepliće s nevidljivim, ali osjetilno prisutnim.

Predstava otvara pitanje dodira, njegove mogućnosti, granica i značenja te istražuje susret s drugim, sa samim sobom i s duhovnim.

Projekt nastaje u okviru Muzičke akademije Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice, pod vodstvom prodekana Jacka Łumińskiego, u suradnji s organizacijom Trafik i uz mentorsku podršku Žaka Valente.

Kornelia Ciejka je studentica Muzičke akademije u Katowicama (Odsjek za ples i performans). U svom radu istražuje odnos tijela, materije i rituala, s naglaskom na transformaciju i duhovne dimenzije izvedbe.

KAKO IZGRADITI KANON: 105 GODINA ŽENA KOJE SU OBILJEŽILE KLAVIRSKI ODSJEK

12.5. 21:30

INTERAKTIVNI KONCERT
KONCERTNA

STUDENTI MUZA, MENTORICA KATARINA KRPAN

U dugogodišnjoj povijesti klavirskog odsjeka Muzičke akademije u Zagrebu, od 1920. do 2025. godine, u zvanjima asistenta, docenta i profesora klavira zaposleno je svega 14 žena. Prva 1920., četrnaesta 2025. Radile su s velikim imenima poput Ferruccio Busoni, Leopold Godowsky, Alfred Cortot, Wanda Landowska, Vera Gornostayeva, Magda Tagliaferro, Heinrich Neuhaus, Svetislav Stančić, Nikita Magaloff, Carlo Zecchi, Arturo Benedetti Michelangeli, Aldo Ciccolini, Jerzy Jasiński i Alfred Brendel. Iza njih stoji beskonačan broj koncerata i snimki. Pripremale su večeri praizvedbi svjetskih i hrvatskih autora, integralne izvedbe i programe komorne glazbe, nastupale na turnejama s orkestrima. Dobitnice su brojnih hrvatskih i međunarodnih nagrada i priznanja, autorice studijskih programa, udžbenika i radijskih emisija. Odgojile su generacije i generacije glazbenika, istovremeno aktivno sudjelujući u razvoju nove publike. Bilo je među njima i nekadašnjih čuda od djeteta, neke od njih su neumorno išle protiv mainstreama, neke od njih rušile su predrasude a nekima su režimi zabranjivali javnu djelatnost.

Studenti izbornog predmeta Suvremena glazba za klavir ove godine se bave istraživanjem utjecaja pijanistica/profesorica koje su bile zaposlene u zvanju asistenta, docenta i profesora na Muzičkoj akademiji u Zagrebu od njezina osnutka do danas:

Antonija Geiger Eichhorn (1920.-1961.)
Melita Lorković (1940.-1945., 1983.-1987.)
Dora Gussich (1941.-1974.)
Ella Kovačić-Murai (1949.-1993.)
Zorka Loos-Depolo (1954.-1970.)
Zvezdana Bašić (1972.-2001.)
Pavica Gvozdić (1975.-2017.)
Marija Gvozdić-Horvat (1978.-2008.)
Ksenija Kos (1978.-2017.)
Ida Gamulin (od 1983.)
Sretna Meštrović (1993.-2016.)
Katarina Krpan (od 1995.)
Maja Bakrač (u Zg od 2017.)
Martina Filjak (2005. i od 2025.)

Studenti Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu koji će se predstaviti na festivalu Crta za beskraj su:

Iva Fanjek, Evelin Miličić, Anastasija Petreska, Neža Pogačar, Palma Ramljak, Ivan Stojanov, David Stojčevski, Dimitrij Stojčevski i Vita Šimac

DUH U IZGRADNJI/ SPIRIT UNDER KONSTRUKTION

Izložba okuplja studentske radove nastale u medijima videa, performativnih praksi i filma, koji istražuju suvremeno tijelo kao nestabilno i promjenjivo mjesto susreta tehnologije, duhovnosti, identiteta i društvene stvarnosti.

12.5. 19:00

AUDIO VIZUALNA IZLOZBA
CENTAR KNAP

STUDENTI UMAS, MENTORICA SANDRA STERLE

Radovi su nastali na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), Odsjek za film i video, pod mentorstvom red. prof. Sandre Sterle, više asistentice Glorije Lizde, docenta Ivana Perića i višeg predavača Dinka Božanića.

Studenti 2. godine Film i video UMAS:
Petra Crnjac, Roko Kalebić, Vanja Mihajlov, Miroslav Mikelić, Marijeta Perić, Nikola Kežić, Sara Mikelić, Duje Vlasteličić

Čovjek, njegovo tijelo ili duh u ovim se radovima ne pojavljuju kao gotove forme ili pasivni nositelji značenja, već kao procesi – otvorena simbolička polja u kojima se pregovaraju odnosi između osobnog iskustva i šire digitalne, biopolitičke i društvene stvarnosti.

U suvremenom kontekstu, obilježenom tehnološkom posredovanošću, fragmentacijom identiteta i krizom kolektivnih sustava vjerovanja, duhovnost se sve češće izmješta iz institucionalnih okvira u individualne, nesigurne i privremene prakse. Umjetnici se u tom okviru okreću tijelu kao mjestu introspekcije, rituala i transformacije, ne zazirući od složenih odnosa tijela i tehnologije; naprotiv, koriste ih kao polazište za nova promišljanja identiteta, zajedništva i unutarnjih stanja. Unutar tog hibridnog prostora osobni rituali pojavljuju se kao način artikulacije unutarnjih procesa, emocionalnih napetosti i društvene distance. Ritual više nije vezan uz stabilan sustav vjerovanja, već poprima oblik fragmentirane, često iracionalne prakse, prilagođene individualnom iskustvu i svakodnevici oblikovanoj ekranima, algoritmima i medijskim slikama.

Video-performans *1181092* **Petre Crnjac** otvara pitanja suvremenog svijeta koji sve snažnije razgrađuje tradicionalne granice i definicije ljepote i identiteta. Transformacije tijela i lica, kao i procesi gubitka i preuzimanja novih identiteta, ubrzani su razvojem medicinskih i digitalnih tehnologija. Tijelo u ovom radu postupno poprima karakteristike objekta, dok se istodobno postavlja pitanje mogućeg sukoba ili suživota čovjeka i umjetne inteligencije.

U video-radu *Dragi ja* **Roko Kalebić** naizgled vodi dijalog sam sa sobom, no ubrzo postaje jasno da se jedna osobnost pojavljuje kao protagonist, a druga kao njegov odraz u ogledalu. Time se destabilizira pojam jedinstvenog identiteta te se otvara prostor unutarnje podjele subjekta.

Tijela, lica i pogledi pripadaju stvarnim ljudima u radu *Caravaggio – Split Vanje Mihajlova*, koji nudi kritiku suvremenog političkog arhipelaga i prezasićenosti licima i likovima koji dominiraju javnim prostorom. Rad naglašava činjenicu da su upravo stvarni ljudi ti koji snose posljedice političkih odluka, dok političke figure ostaju zamjenjive i reducirane na masku. Koristeći montažni jezik i estetiku YouTubea, maske u ovom radu postaju groteskni rekviziti, gotovo karikature.

Na to se nadovezuje rad *Moj um Miroslava Mikelića*. Dok se u pozadini odvijaju prizori prosvjeda i društvenog nemira, autor u prvom planu pleše, kao da ga ta zbivanja ne pogađaju ili se uopće ne događaju. Rad sugerira osjećaj iscrpljenosti klišeiziranim oblicima političkog djelovanja te propituje granicu između stvarnog angažmana i simbolične, gotovo folklorne geste protesta.

U vlastitom okruženju, *Marijeta Perić* u radu *????* izvodi niz radnji koje nisu nužno logične niti usmjerene prema izvršenju određenog cilja. Njezini postupci djeluju iracionalno, istražujući slobodnu volju i individualnu autonomiju u svijetu normi, kao svjesna odstupanja od svakodnevnog toka života, dok kamera preuzima ulogu subjektivnog oka takvog pojedinca.

Nikola Kežić i *Sara Ergović* u video-performansu *Pogled u tišinu* kreiraju insceniranu situaciju nalik „živoj slici“, istodobno začudnu i transformativnu. Likovi se kreću vlastitim putanjama, djelujući nepovezano, ali uronjeni u zajedničku igru čija pravila ostaju zatvorena i poznata samo njima. Time se naglašava autonomija ritualne situacije i iskustva koje ne zahtijeva izravno tumačenje.

Kratki film *Spasitelj Duje Vlasteličića* propituje religijske porive u kontekstu suvremenih sekti. Na duhovit i inventivan način autor progovara o generaciji izgubljenoj u fragmentiranom svijetu, koja kroz alternativne duhovne prakse i tehnike traži načine samorazumijevanja, pripadanja i unutarnjeg „otključavanja“.

Svi radovi predstavljeni na izložbi nastali su u okviru nastavnog i istraživačkog procesa na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), Odsjek za film i video te odražavaju pedagoški pristup koji potiče eksperiment, kritičko mišljenje i istraživanje suvremenih medijskih i tjelesnih praksi.

HRVATSKI REX

U SKLOPU ART BUBBLE 2026

Kratki film "Hrvatski Rex" kritički je osvrt na suvremenu konzumaciju povijesti, fokusiran na figuru kralja Tomislava i potaknut obilježavanjem 1100. obljetnice njegove krunidbe i hrvatskog kraljevstva. Rad istražuje odnos između povijesnih izvora i nacionalističkih fantazija koje imaju utjecaj na javno mišljenje i udžbenike.

12.5. 19:00

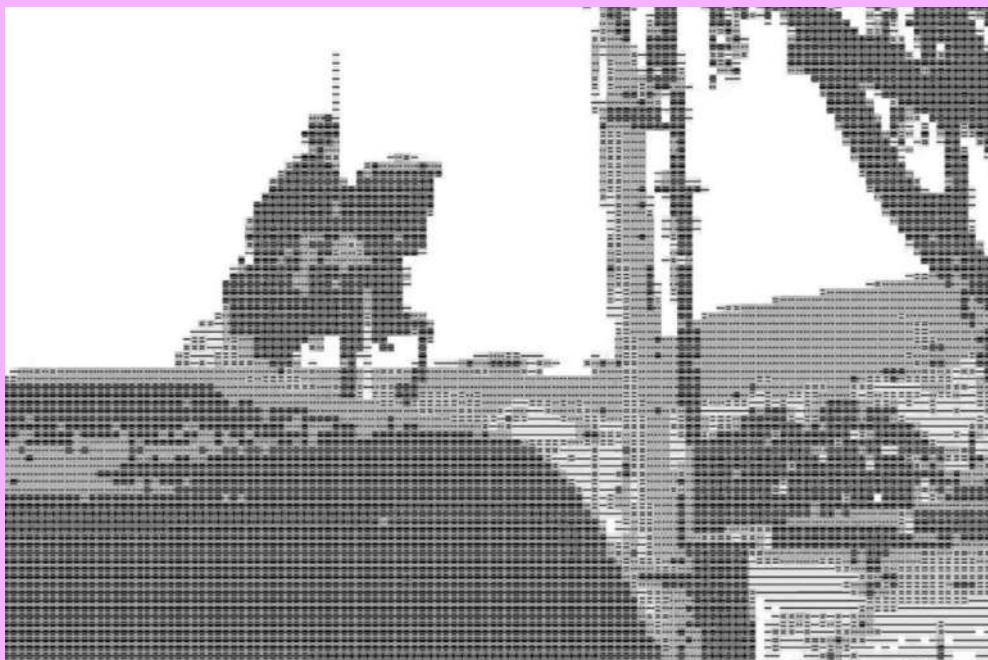
AUDIO VIZUALNA IZLOZBA
CENTAR KNAP

JURA MOMČILOVIĆ

Služeći se AI alatima, autor simulira efekt "pokvarenog telefona" na internetu. Proces rada temelji se na digitalnoj eroziji: izvorni tekst, nastao u suradnji s umjetnom inteligencijom, sustavno je distorziran kroz Hypertranslate (open-source alat) dok ne dosegne potpuni semantički kolaps. Taj proces prate različiti AI pripovjedači i vizualni motivi koji doslovno ilustriraju izvrnute i apsurdne informacije. Vizualni identitet rada izravno prati ovaj tok informacija koje izgovaraju različiti naratori. Koлаžirani materijali, namjerno provučeni kroz zrnate digitalne filtere i nisku rezoluciju, sugeriraju sadržaj koji je predugo kružio mrežama, gubeći izvorno značenje i kvalitetu. Zvučna kulisa obilježena je naglim kontrastima u glasnoći te prijelazom u bučnu i distorziranu glazbu.

Film nastoji dokumentirati zbunjenost nacionalnom poviješću. Kada granica između znanosti i AI halucinacije nestaje, rad zrcali sudar nacionalnog ponosa i tehnološkog apsurdna. Taj digitalni šum sugerira da je povijest, baš kao i ovaj video, podložna stalnom kvarenju i prepisivanju.

Izložba se provodi u sklopu Art Bubble 2026. programa.

SRETNIH DVADESET I PET UZASTOPNIH

U SKLOPU ART BUBBLE 2026

Rad se sastoji od video montaže prvih Povorki ponosa u Zagrebu, snimljenih između 2002. i 2008. godine, razdoblja ključnog za razvoj LGBTIQ aktivizma u Hrvatskoj

12.5. 19:00

AUDIO VIZUALNA IZLOZBA
CENTAR KNAP

IVAN ADAM ŠESTAN

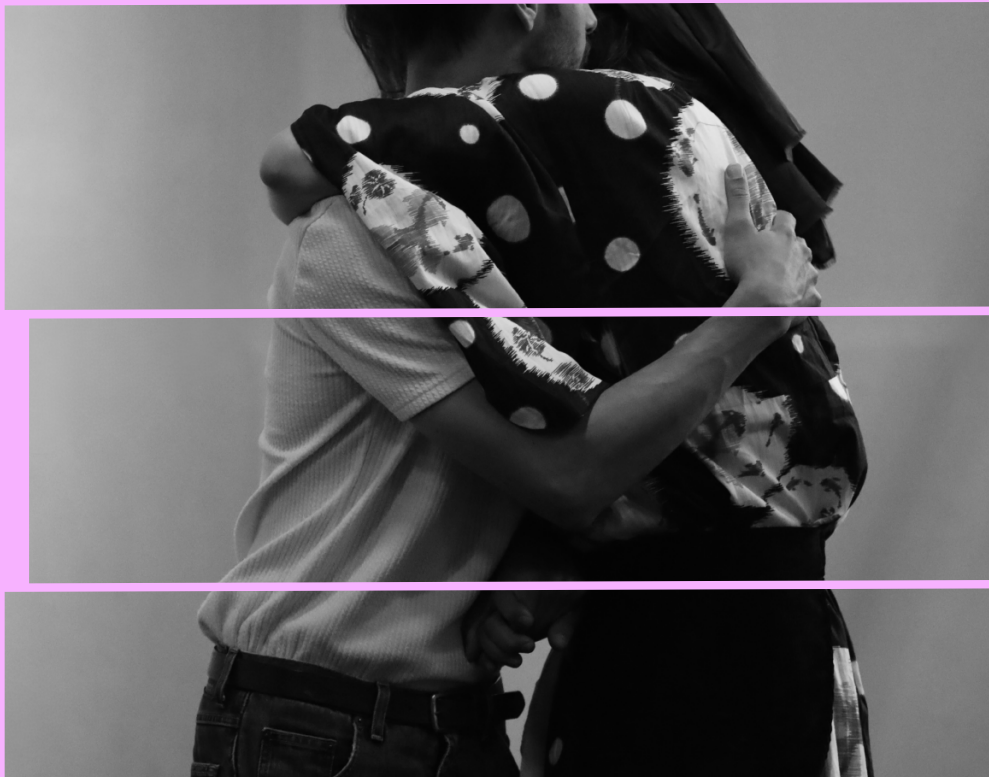
Rad se sastoji od video montaže prvih Povorki ponosa u Zagrebu, snimljenih između 2002. i 2008. godine, razdoblja ključnog za razvoj LGBTIQ aktivizma u Hrvatskoj. Kroz naraciju u radu prenose se ključne informacije potrebne za razumijevanje konteksta u kojem su povorke ponosa nastale i nastavile se održavati. Publici se pritom prenosi perspektiva mlade osobe koja je bila premlada da bi prve povorke doživjela neposredno, već ih upoznaje posredno, kroz arhivske snimke. U radu se reflektira i osobni osjećaj nostalgije i sreće koji se javlja tijekom gledanja tih materijala i zamišljenog prisjećanja na događaje. Kroz odabrane arhivske snimke prikazuje se kontrast između tadašnjih i današnjih povorki ponosa: od malog broja sudionika i snažnog otpora, uključujući nasilje i brojne protuprosvjednike, do vidljivog društvenog napretka. Godine 2008., kada je donesen Zakon o suzbijanju diskriminacije, organizaciju preuzima udruga Zagreb Pride, a iste se godine na povorkama pojavljuje i znatno veći broj sudionika_ica. Ulogu ranih organizatora_ica imale su dvije udruge: gej muška udruga Iskorak i lezbijska udruga KONTRA. Prilikom organizacije prve Povorke ponosa u Hrvatskoj 2002. godine, njihovi su nazivi objedinjeni u sloganu „Iskorak KONTRA predrasuda!“.

Kroz usporedbu policijske prisutnosti, oblika nasilja i javne percepcije nastoji se istaknuti koliko se društveni kontekst promijenio, ali i podsjetiti da borba nije završena. Povorka ponosa prikazuje se kao prostor otpora i vidljivosti, koji i danas nosi snažnu poruku postojanja i ustrajnosti.

Izložba se provodi u sklopu Art Bubble 2026. programa.

Ivan Adam Šestan završio je preddiplomski studij na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Kao student, 2021. godine izložio je rad pod nazivom "Pogled (detalj 'oči')" na izložbi "Teorija i praksa: Što je modernizam?" u Galeriji Kortil u Rijeci. Za svoj rad, 2022. godine dobio je nagradu za mladog umjetnika LUMUS. Od 2021. do 2024. sudjeluje u organizacijskom odboru povorke ponosa. Godine 2023. djelovao je kao koordinator projekta i član žirija na FAKI Festivalu, iste godine sudjelovao je na Međunarodnom ljetnom institutu za prevenciju seksualnog i rodno utemeljenog nasilja u obrazovanju, programu koji je organiziran u suradnji između Sveučilišta u Rijeci i Sveučilišta u Torontu OISE. Također, 2024. godine završio je prvi dio TGEU-ovog programa osnaživanja vještina prikupljanja sredstava u Berlinu, te je 2025. završio drugi dio istog programa, koji je usmjeren na unapređenje kapaciteta za osiguranje financijske održivosti projekata unutar LGBTIQ zajednice. Od rujna 2024. godine zaposlen je kao programski koordinator, te je od studenog 2024. godine u poziciji izvršnog koordinatora Zagreb Pridea. U rujnu 2025. godine završio je diplomski studij Likovne kulture na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u istom mjesecu imenovan je u Povjerenstvo za ravnopravnost spolova Grada Zagreba. Krajem 2025. godine sudjelovao je na otvorenju izložbe i predstavljanju pulikacije o prikazima žena u glagoljaškim sitnoslikama pod nazivom „Premazane svim mastima“.

ZAGRLJAJ

Moja crkva nije izgrađena od mramora ili doktrina. Izgrađena je od ljubavi, nježnosti i dodira, sjećanja koja me štite sigurnije od bilo koje molitve. To su moji rituali, moja jedina vjera, u koju ulazim bez sumnje.

13.5. OD 17:00

PERFORMANS U TRAJANJU
KONCERTNA

BENJAMIN ZAJC

Prostor kroz Zagrljaj postaje krhka katedrala, gdje se osobna povijest pretvara u kolektivni ritual. U njegovom je središtu čin zagrljaja; gesta, obična, a opet radikalna, koja može istovremeno funkcionirati kao molitva, pričest i ispovijed. Zamagljuje granicu između izvođača i publike, između privatne vjere i javnog rituala. Danas je otvoreno izražavanje ljubavi čin pobune. U svijetu zasićenom slikama, ali gladnom autentičnih veza među ljudima, intimnost riskira da bude trivijalizirana, a zagrljaj sveden na nešto površno, pristojno ili transakcijsko. Performans vraća ovu gestu kao svetu, inzistirajući da dodir i ranjivost nose transformativnu moć, ako se ponude bez ironije. Postavljanje djela u javni prostor je ključno i stvara živahan susret: ranjiv, rizičan, zajednički, koji zahtijeva ne samo preživljavanje već i nježnost, nove oblike solidarnosti, prostore gdje ljubav nije roba već pravo. Pretvarajući sjećanje u arhitekturu i zagrljaj u ritual, Performans predlaže poruku: da nježnost nije naivana već nužna; da sama intimnost može biti oblik prosvjeda; da crkva koja nam je sada potrebna možda nije crkva dogme, već crkva iskrene nježnosti. Da biti snažan ponekad znači biti nježan.

Benjamin Zajc (1997., Slovenija) je dramaturg, kritičar i performer. Godine 2022. završio je magistarski studij dramaturgije i scenskih umjetnosti na Sveučilištu u Ljubljani. Njegove praktične dramaturške aktivnosti uglavnom su usmjerene na lutkarske produkcije i autorske performanse. Svoje misli o scenskim umjetnostima objavljuje u raznim stručnim časopisima, antologijama i kazališnim listama, a kritike su mu objavljene i na raznim online portalima, trenutno izlaze u dnevnim novinama Delo. Od 2020. radi kao dramaturg u Lutkarskom kazalištu Ljubljana. Bio je član selekcijskog tijela 17. i 18. edicije međunarodnog bienalnog festivala suvremenog lutkarstva LUTKE i vanjski konzultant međunarodnog programa 15. i 16. izdanja festivala Spectaculo Interesse (Češka). U Sloveniji je do sada stvorio sedem originalnih performansa koji se bave promišljanjem autofikcije i njezine pozicije kao javne poruke, a zamišljeni su kao jedinstveni, neponovljivi događaji, gdje je fokus i na otporu protiv hiperprodukcije i izlaganju umjetnosti kao događaja, a ne samo proizvoda.

JOŠ JEDNA SRČANA IZVEDBA

Još jedna srčana izvedba istražuje srce kao organ, simbol i društvenu metaforu – ono što nas pokreće, ali i ono što može oslabiti, otupjeti ili stati. Polazeći od jednočinke Herzstück Heinerja Müllera, rad nastaje kroz improvizaciju, razgovor i zajedničko istraživanje.

13.5. 20:30 IZVEDBA
VELIKA SCENA

ANA KATULIĆ, IRENA BOČKAJ

Kroz metaforu tijela koje gubi vitalnost propitujemo što činimo s onim što je nekoć bilo živo: obnavljamo li ga, treniramo ili napuštamo? U središtu su “atlete srca” (heartlete) – izvođači koji kroz fizički izraz i pseudoznanstvenu praksu treniraju afekt, balansirajući između kontrole i ranjivosti.

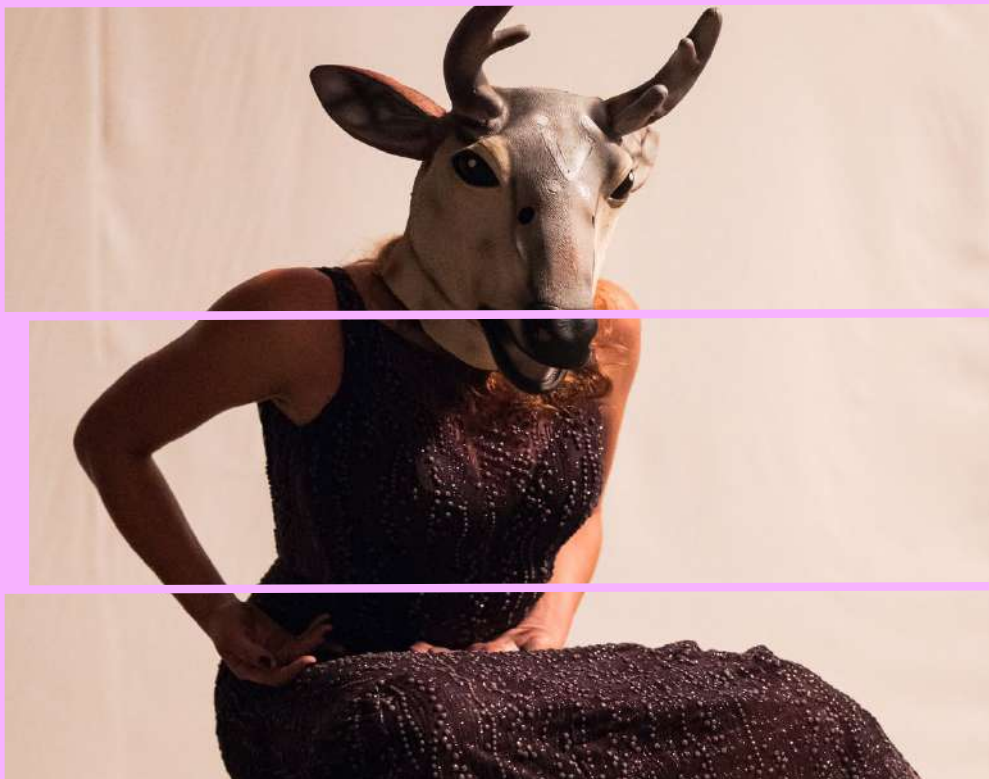
Svijetlo i tehnička podrška: Domagoj Klasić.

Irena Bočkaj je autorica i izvedbena umjetnica u polju performans kazališta. Završila je studij kroatistike u Puli i Zagrebu te magistrirala na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku (neverbalni teatar) i doktorirala na Poslijediplomskom doktorskom studiju književnosti, izvedbenih umjetnosti, filma i kulture na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Članica je Hrvatskog društva dramskih umjetnika. Certificirana je instruktorka funkcionalnog fitnessa i TRX-a.

Ana Katulić kreatorica je i izvođačica u području izvedbenih umjetnosti i kazališta. Izvođački i stvaralački rad bazira na izražavanju putem različitih medija te se u kazališnom i ne-kazališnom prostoru poigrava s različitim izvedbenim i programskim konceptima. U autorskom radu njeguje teme identiteta, podrijetla i položaja žene u društvu. Magistrirala je na kazališnom odsjeku Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, te na studiju novinarstva Hrvatskih studija. Suosnivačica UO „Štoos teatar“, članica je HDDU-a

Ana i Irena autorice su prvog hrvatskog održivog muzeja Muzeja odbačenih predmeta. Zajednički rade i stvaraju od 2018.

NO MORE HUMANS

“Tišina je jezik Boga, sve ostalo je slab prijevod.” - Rumi

No More Humans je anti-meditativni ritual inspiriran Sama tradicijom i praksom.

15.5. 19:30 PERFORMANS
VELIKA SCENA
MESSIHA, NIKOLA BEVANDA

Oslanjajući se na filmsku poetiku Andreja Tarkovskog i sufijsku misao, pokret se usporava prema nestajanju, a pažnja postaje utjelovljena kroz tišinu, trajanje i slušanje. U tom zastoju djelovanja, rad otvara prostor u kojem se ljudsko stanje ne razrješava niti nadilazi, već kojem se neprestano približavamo - otkrivajući paradoks da što se više pokušavamo udaljiti od ljudskog, to više otkrivamo ljudsko unutar sebe.

Umjetnička savjetnica: Hilary Brown

Perkusije: Vasco Trilla

Bas, elektronika: Alex Reviriego

Film: Marc Samper Vidal

Montaža: Mersiha Mesihović

Kostimografija: Mersiha Mesihović

MESSIHA (Mersiha Mesihović)

je transdisciplinarna umjetnica koja djeluje na raskršću plesa, zvuka, etnografije i društveno angažirane umjetničke prakse. Oblikovana u underground strujanjima njujorške performans i avangardne jazz scene, u svom radu pristupa tijelu kao mjestu transgresije, gdje poroznost omekšava vidljivo i otvara prostor za ono što se kreće izvan okvira. Rođena u Mostaru, djeluje međunarodno između Evrope i Sjedinjenih Američkih Država. Zajedno s Nikolom Bevandom vodi FRONT, mostarsku platformu posvećenu savremenim umjetničkim praksama, te je osnivačica i umjetnička direktorica CIRCUITDEBRIS-a, nomadske platforme za eksperimentalni performans i interdisciplinarnu umjetničku praksu pokrenute u New Yorku 2013. godine. Njeno koreografsko i pedagoško istraživanje razvilo se u autorsku metodologiju pokreta koju podučava na institucijama poput The Juilliard School i Princeton University. Ova praksa čini osnovu njenog kontinuiranog rada messiha's Sound Body - utjelovljenog istraživanja odnosa između tijela, zvuka i kolektivne percepcije.

Diplomirala je ples na California Institute of the Arts, a potom završila magistarske studije savremenog plesa na University of the Arts u Philadelphiji i Performance Studies na New York University, Tisch School of the Arts. Njen rad predstavljen je međunarodno kroz performanse, predavanja, rezidencije i kolaborativne projekte širom Evrope, Sjedinjenih Američkih Država i Južne Afrike

Nikola Bevanda je skejter, bubnjar, sound dizajner i kulturni organizator. Rođen u Mostaru, a djetinjstvo proveo u Širokom Brijegu, danas živi i radi u Mostaru, gdje organizira različite kulturne događaje, uključujući jam sessione, koncerte i DJ evente.

Nikola je također DJ koji nastupa pod pseudonimom DJ Nisk, a njegovi setovi odražavaju strastvenu energiju oblikovanu utjecajem sirovog rock'n'rolla.

Zajedno s Mersiham Mesihović vodi FRONT, mostarsku platformu posvećenu savremenim umjetničkim praksama.

INTERAKTIVNE MAPE NEVIDLJIVOG MOSTARA I OKC ABRAŠEVIĆ – 100 GODINA IDEJE PROSTORA BEZ GRANICA

15.5. 20:30

INTERAKTIVNO PREDAVANJE
FOAJE

NIKOLA RONČEVIĆ

Predavanje i multimedijalna prezentacija donose uvid u transformacije Mostara kroz interaktivne mape i dokumentarne materijale. Fokus je na promjenama urbanog tkiva prije i nakon Dayton Peace Agreement – što je nestajalo, što se gradilo i kako su pojedini dijelovi grada mijenjali identitet. Posebno se otvara pitanje Mostara kao nekada zajedničkog prostora koji je danas snažno obilježen podjelom. Uz mapiranje, prikazuju se i dokumentarni filmovi o urbanizmu Mostara autora **Ronald Panze**.

Omladinski kulturni centar Abrašević jedan je od najvažnijih nezavisnih kulturnih prostora u Bosni i Hercegovini i regiji, mjesto koje već desetljećima dokazuje da kultura može nadživjeti podjele. Smješten u Mostaru, gradu čije su ratne i političke rane i danas vidljive u prostoru i svakodnevici, Abrašević djeluje kao otvoreni prostor susreta, dijaloga i suvremene umjetničke produkcije. Naslanjajući se na tradiciju istoimenog društva osnovanog početkom 20. stoljeća, centar je u suvremenom obliku obnovljen 2003. godine inicijativom mladih ljudi, umjetnika i aktivista koji su tražili zajednički prostor slobode u podijeljenom gradu. Od tada Abrašević kontinuirano razvija programe koji povezuju lokalnu zajednicu i međunarodnu scenu.

Danas je prepoznat po koncertima, predstavama, izložbama, radionicama, filmskim projekcijama i društveno angažiranim projektima koji propituju identitet, granice i modele suživota. U gradu često opisanom kroz podjelu na istočni i zapadni dio, Abrašević ostaje jedan od rijetkih stvarnih zajedničkih prostora Mostara.

Njegova posebna vrijednost nije samo u programu, nego u simboličnom mjestu koje generacijama mladih otvara prostor susreta, kritičkog mišljenja i kreativnosti. Danas, obilježavajući sto godina ideje Abraševića i više od dvadeset godina suvremenog djelovanja, centar ostaje snažan podsjetnik da grad ne čine zidovi, nego ljudi koji ih odbijaju prihvatiti.

HELD IN THE CAGE OF YOUR PROMISES

Held in the Cage of Your Promises istražuje kako obećanja – osobna, društvena i politička – mogu djelovati kao strukture kontrole.

15.5. 21:30

IZVEDBA
VELIKA SCENA

HAZEM HEADER

U intimnim odnosima, kulturnim tradicijama i institucionalnim sustavima, obećanja se koriste kako bi osigurala pripadnost, lojalnost i poslušnost. Zauzvrat, od tijela se često očekuje prilagodba, izdržljivost i šutnja. Dok izvođači prolaze kroz bliskost, napetost i otpor, veo postaje istodobno zaštita i sredstvo brisanja identiteta – u isto vrijeme zaklanja i potiskuje pojedinca.

Koreografija se razvija kao pregovor između autonomije i pokoravanja, razotkrivajući kako se briga, dužnost i očekivanje mogu pretvoriti u oblike ograničenja.

Ono što nas drži na okupu, može biti i ono što nas zatvara.

Hazem Header egipatski je suvremeni plesač i koreograf. Hazem se 2009. godine odlučio posvetiti suvremenom plesu nakon što je stekao diplomu iz tjelesne kulture, studirao osobni trening, biomehaniku i kineziologiju te radio kao osobni trener i trener odbojke. Suvremeni ples usavršavao je u državnom centru Cairo Contemporary Dance Centre pri Cairo Opera House. Godine 2013. osnovao je vlastitu plesnu kompaniju NŪT Dance Company, pravno registriranu organizaciju sa sjedištem u Kairu koja producira plesne predstave i kulturna događanja. Hazem je 2017. pokrenuo Breaking Walls Festival, prvi međunarodni festival site-specific izvedbi u Kairu. Godine 2021. osnovao je Breaking Walls Dance Film Festival, prvi festival plesnog filma u Egiptu i regiji. Iste godine izabran je za člana globalnih konektora mreže IETM – International Network for Contemporary Performing Arts. Godine 2024. izabran je u Savjetodavni odbor IETM-a na trogodišnji mandat.

Predstava je nastala u koprodukciji Centra Knap i udrugom Domino.

Plešu: Drew Jackson, Ajda Nina Škvarč, Iva Matošević, Viktor Konstantinović

PORTRET JEDNOGA GRADA

Završna večer manifestacije Crta za beskraj 2026 otvara se izvedbeno-književnim programom Portret jednoga grada, u interpretaciji Katarine Romac i Petra Salečića, prema autorskom konceptu Jelene Remetin.

16.5. 19:30 IZVEDBA
DVORIŠTE

KATARINA ROMAC, PETAR SALEČIĆ

Program nastaje iz projekta **Hrvatski zvukopis** te donosi kolaž tekstova hrvatskih autora kroz različita književna razdoblja - od Marka Marulića i Marka Uvodića Splitsanina do suvremenih autora poput Marine Vujčić, Darka Macana i Elvise Bošnjaka.

Kroz fragmente književnosti, pisama, urbanih zapisa i intimnih monologa oblikuje se višeslojni portret grada kao prostora svakodnevice, identiteta, sjećanja i promjene. Izvedba povezuje književnost, glas, pokret i zvuk, stvarajući atmosferu grada koji se ne prikazuje samo kroz povijest i arhitekturu, nego i kroz emocije, dijalekt, humor i osobna iskustva njegovih stanovnika.

Autorski tim izvedbe čine **Katarina Romac**, **Petar Salečić** i **Jelena Remetin**, dok glazbeni segment potpisuju **Leo Hekman** i **Damir Šimunović**.

Predstava je nastala u produkciji umjetničke organizacije Yelo-za interdisciplinarni umjetnički proces.

PRIČIGIN U ZAGREBU: ŠTO JE TVOJA ČAKVA?

U sklopu završne večeri festivala gostuje Pričigin, jedan od najpoznatijih regionalnih festivala pričanja priča, prepoznatljiv po osobnim, duhovitim i angažiranim narativima koji stvaraju prostor zajedničkog slušanja i razmjene iskustava.

16.5. 20:30 STORYTELLING
VELIKA SCENA

MODERIRA: PATRICIJA HORVAT

U auditoriju zagrebačkog kazališta KNAP u Centru kulture na Peščenici, u sklopu festivala "Crta za beskraja" i u suorganizaciji umjetničke organizacije Yelo, održat će se treće po redu gostovanje Pričigina u Zagrebu.

Ovogodišnji program nosi naslov „Što je tvoja crkva?“, a kroz različite autorske perspektive istražuje pitanje što danas predstavlja "crkva" – mjesto pripadanja, rituala, sigurnosti, intime ili otpora.

Publiku će pričama razgaliti Mihaela Gašpar Đukić, Ksenija Kušec, Robert Međurečan, Sven Popović i Marinko Košćec, pod voditeljskom palicom Patricije Horvat.

DJ D-GREE

Prvu večer manifestacije zatvara Leo Hekman a.k.a. DJ D-Gree a.k.a. Griva. Splitsanin sa ZG adresom, obožavatelj dobrog zvuka, muzički urednik, DJ, tonac, član Hrvatske funk delegacije, resident ZG Funk Cluba i neumorni digger plesnog blaga.

8.5.

21:30

**DJ SET
DVORIŠTE**

FLY BAND

Manifestacija se zatvara koncertom Fly Banda, koji večer privodi kraju kroz opuštenu atmosferu i živu glazbenu izvedbu.

Nastupaju:

Tomislav Matan – gitara i glavni vokal

Dražan Anđelković – bas i bekvokal

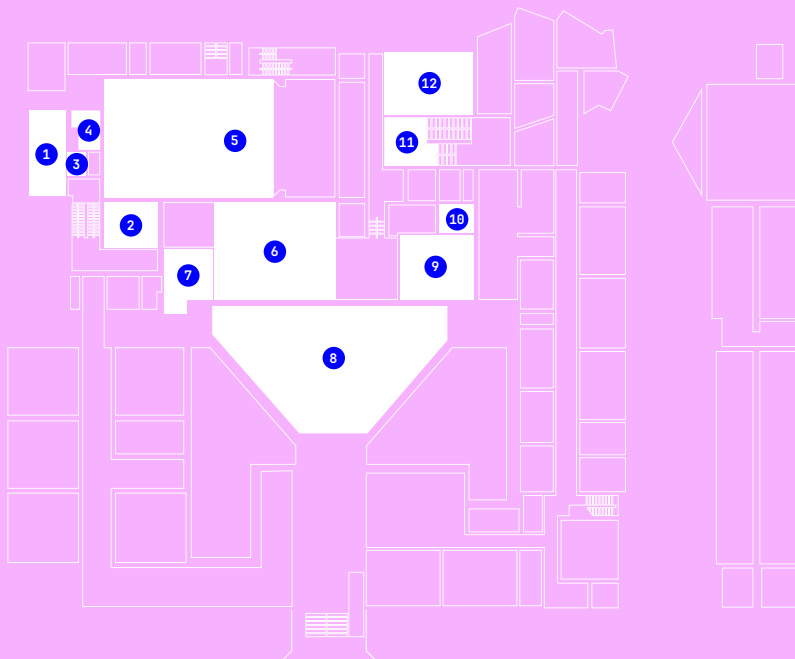
Domagoj Holjevac – bubnjevi i bekvokal

Ksenija Kušec – saksofon

16.5. 21:30 GLAZBA
DVORIŠTE

ULAZ NA SVA DOGAĐANJA JE SLOBODAN!

KARTA DOGAĐANJA

Centar kulture na Peščenici K NAP
Ivanićgradska ul. 41a

1 Učionica 1	7 Iza foajea
2 Učionica 2	8 Dvorište
3 Podrum	9 Galerija Događanja
4 Ventilacija	10 Iza galerije
5 Velika dvorana	11 Međukat
6 Foaje	12 Koncertna dvorana

Ovogodišnje izdanje Crta za beskraja nastalo je u produkciji Centra KNAP i umjetničke organizacije YELO uz podršku Ministarstva kulture i medija RH i Grada Zagreba.

